

er givet det, der er opgaven, og det, der så også kan indgå i den videre diskussion.

Internationaliseringen af vort uddannelsessystem er væsentlig i vort samfund, og vi har da også i mange år haft en markant tradition for at have den internationale dimension med i undervisningen, hvilket er nødvendigt, hvis vi skal klare os nationalt og internationalt.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at internationaliseringen i uddannelsen tilrettelægges, så der ikke kun bliver tale om internationalisering, der kommer en *del* af de uddannelsessøgende til gavn. Det er vigtigt at forberede alle elever under uddannelse, så de kan begå sig i et samfund, der er globalt. Derfor har internationaliseringen også været en del af vores uddannelsestradition igennem årene tilbage fra 1960'erne, som også undervisningsministeren redegjorde for det i sit svar til Uddannelsesudvalget tilbage i marts måned 1995.

Denne internationalisering af vort uddannelsessystem har haft det mål at gøre eleverne fortrolige med at skabe kendskab til samt forståelse for andre landes sprog, levevis, kultur og traditioner. Det er kommet til udtryk ved undervisningen i internationale emner i de enkelte fag, ved undervisningen i fremmedsprog samt ved kontakt med andre lande – vel først og fremmest i Europa.

Med udviklingen i Europa i de sidste 25 år er behovet for internationalisering i uddannelserne tydeligvis vokset. Det er en udfordring at sikre alle relevante uddannelser et betydeligt internationalt indhold. Det hænger også nøje sammen med udviklingen på arbejdsmarkedet – mulighederne for beskæftigelse. I de fleste fag er det faktisk nødvendigt, at man i dag kan et eller flere sprog.

Udfordringen omhandler ikke mindst voksenuddannelserne og f.eks. de kortere og videgående uddannelser. Ofte møder man arbejdsgivere, der lægger betydelig vægt på, at sprogundervisning indgår i de arbejdsmarkedskurser, der udbydes. Måske er det endda sådan, at det er på voksenuddannelsesområdet, der er den allerstørste brug for en indsats her og nu, idet vi jo dér har store grupper, som måske mangler den internationale erfaring.

Det er selvfølgelig vigtigt, at eleverne i folkeskolen har den internationale dimension med i undervisningen, og det fremgår da også af Undervisningsministeriets faghæfter, at dette er tilfældet. Med den nye folkeskolelov undervises der i engelsk fra 4. klasse, og jeg vil godt sige, at

fra Socialdemokratiets side vil vi være betænkelige, ja, vi vil være imod, at man skulle undervise fra 1. klasse. Vi tror, at det er vigtigt, at man lærer de andre fag i 1., 2., 3. klasse og så får engelskundervisning fra 4. klasse. Det er et rigtigt niveau, vi dér er landet på, og der er da heller ingen tvivl om, at når eleverne forlader folkeskolen i dag, har de ganske gode kundskaber i engelsk og i hvert fald yderligere mindst et fremmedsprog, i øvrigt langt bedre kundskaber, end de havde tidligere. Det hænger selvfølgelig også sammen med de oplevelser, eleverne har uden for skoletiden.

Men det fremgår også af faghæfterne, at eleverne skal have kendskab til den nære og til den fjerne verden, så der er også taget fat på disse spørgsmål.

I gymnasiet er der ikke nogen tvivl om at man har taget det internationale arbejde op som en betydelig udfordring, og på handelsskolerne etableres der særlige internationale linjer. At internationaliseringen virker, efter man tydeligt af det store antal unge, der ser gymnasiet og handelsskolen tager ophold i udlandet. Efter undervisningsministrenes vedtagelse af den europæiske dimension i uddannelsen er der basis for mere systematisk at styrke den europæiske dimension i undervisningen. I læseplanerne indarbejdes den europæiske dimension i relevant undervisning som f.eks. sprog, historie og geografi, men også i andre fag.

På gymnasierne foregår der da også en betydelig stigende international aktivitet. Alt andet vil rent faktisk også være ganske utænkeligt. Det er lige fra sprogundervisningen til internationalisering af fagene i øvrigt, idet fag som historie, samfundsfag og geografi skal omfatte internationale forhold.

I gymnasierne gør man sig da også i høj grad bekendt med internationale forhold ved at deltage i studierejser. Det er således sådan i dag, at hver anden gymnasieklasse rejser til udlandet, og i den sidste opgørelse, som fandt sted i 1990-91/1991-92, havde man en stigning på 10 pct. Jeg er ikke i tvivl om, at hvis man ajourfører den opgørelse, er det langt højere tal, der ligger fremme på nuværende tidspunkt. Man kan også se af den samme undersøgelse, at skolelederne i ganske høj grad henter inspiration i udlandet for at sikre den internationale dimension i undervisningen.

Også på universiteterne må kravet være, at undervisningen har et betydeligt internationalt indhold, og at studieplanerne indrettes, så der er